

gjældende Rigsmynt fastsatte (offentlige og private) Betalinger gaa over til Betalinger, der ere at udrede i den nye Mynt, saaledes

at der for hver Rigsdaler erlægges 2 Kroner				
—	—	48 Skilling	—	1 —
—	—	24	—	50 Dre
—	—	12	—	25 —,

og at mindre Beløb end 12 Skilling betales med dobbelt saa mange Dre, som der skulde være erlagt Skilling.

Er en Betaling bestemt saaledes, at det er ved en Multiplikation af et Beløb i den nugældende Rigsmynt, eller ved en Sammenlægning af flere saadanne Beløb, at den Betaling kommer ud, som efter Retsforholdets Bessaffenhed skal udredes under Et, bliver Betalingens Hovedsum at udregne efter den gamle Myntberegning, inden Omsætningen til den nye Mynt foretages efter den ovenstaaende Regel.

§ 19.

Søvrigt bør Regjeringen og de kommunale Myndigheder drage Omsorg for, at alle af dem i den nugældende Rigsmynt fastsatte Taxter og andre lignende Betalingsbestemmelser ere omfattede i den nye Mynt til den Tid, da den nye Regningsenhed er traadt i Kraft.

§ 20.

Fra det i § 17 nævnte Tidspunkt og indtil den nugældende Rigsmynt er ophørt at være lovligt Betalingsmiddel (§ 22), skulle saavel den ældre, efter Rigsmyntfoden prægede, Hovedmynt og Skillemynt som de efter nærværende Lov prægede indenlandske og efter Myntkonventionen af 18de Decbr. 1872 prægede svenske og norske Mynter gaa jevnfides som lovligt Betalingsmiddel efter Myntloven, saaledes at

1 Dobbeldaler eller Specie Rigsmynt	skal tages for	4	Kroner
1 Rigsdaler	—	2	—
1/2 Rigsdaler	—	1	—
1 Sertensfillingsstykke eller Mark Rigsmynt	—	—	33 Dre
3 Mark i 16 Skillingsstykker eller mindre Rigsmynt	—	—	100 —
24 Skilling Rigsmynt	—	—	50 —
12 — —	—	—	25 —
1 Firskillig	—	—	8 —
1 Skilling	—	—	2 —
1 Halvskillig	—	—	1 —

Dog er at iagttage Besjendtgjørelsen af 18de December 1841 med Hensyn til det Beløb i nugældende Skillemynt og nærværende Lovs § 10 med Hensyn til det Beløb af den nye Skillemynt, som Noget skal være pligtig til i een Betaling at modtage.

§ 21.

I samme Tidrum skulle de for den nye Regningsenheds Indførelse af Nationalbanken udstedte, paa Rigsmynt lydende, Sedler, indtil de paa lovlig Maade ere indkaldte, vedblive at gaa jevnfides med de paa Kroner lydende Sedler, saaledes, at hver Rigsdaler Rigsmynt regnes lig to Kroner.

§ 22.

Saasnart Udmyntningen efter nærværende Lov er saavidt fremfærdet, at det af Regjeringen skjønnes tilraadeligt, bestemmer Kongen med mindst 6 Maaneders Forvarsel det eller de Tidspunkter, da den nugældende Rigsmynt skal ophøre at være lovligt Betalingsmiddel.